

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

8 Dispensat solus cum junctis sanguine Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

plus prout viderit expedire, maiore, honestiore, atque veteri viros in medium debet evocare, & aliter sanctorum pignoribus unumquemque illorum tali sacramento constringat. Amodo in antea quidquid nescit, aut audit, aut postmodum inquisiturus es, quod contra Dei voluntatem, & rectam Christianitatem in parochia factum sit, aut futurum erit, si in diebus suis evenit, tantum ut ad tuam cognitionem quocunque modo perveniat, si scis, aut tibi fuerit indicatum synodalem causam esse, & ad ministerium Episcopi pertinere, quod tu nec propter amorem, nec propter parentem, nec propter alium, nec propter parentem ullatenus celes Episcopum, aut eius missum, cui hoc inquirere iusserit, quandoque te ex hoc interrogaverit. Sicte Deus adjuvet, & ille sanctorum reliquit. Illud 1 sacramentum, quod iste iuraverit de synodali causa, quod tu illud ex te ita observabis, inquantum sapias, aut audisti, aut ab hac die in antea inquisiturus es. Sic te Deus adjuvet, &c.

¶ Illud Burcharth legit, illud. Et ante hoc verba proponit hanc rubricam, Iuramentum ceterorum.

¶ Ius hoc iuramentum illud sumptum est, principio panalium derivato. Porro de iuramento sepiausis Innocentius Papa II scribit Othoni Luceensi Episcopo.

¶ C. VIII. *¶* Iuramentum illorum, qui consanguinitatem probant.

DE parentela illa, unde nos consilium voluisti, pro qua etiam est ad nostram audientiam appellatum, aliorum fratrum scripta suscepimus, qui iure causam ipsam diverso modo narrabant. Et primum quidem tam in gradibus, quam in nominibus personarum discordasse: postmodum vero in altero eorum computatores eisdem parentela dicuntur convenisse. Ceterum in huiusmodi casibus summo opere consideranda est qualitas personarum, quae aliquid contra quoslibet astringere velint: quae etiam iudicandum praestare debent, quod necque gratis, neque pretio, vel timore, vel odio alicuius hoc dicant contra eos, de quibus agitur: sed potius, quia credant ita verum esse, & ita se a suis antecessoribus audivisse. In quibus omnibus non debet aliqua varietas, vel contrarietas inveniri.

¶ pars. *¶* Qui vero spirantur ab invicem, huiusmodi iuramentum praestantur b.

¶ C. IX. *¶* Iuramentum separationis.

A B e isto die in antea, quod tu per nullum ingenium te sociabis huic te consanguineo N. cum qua contra legem, & rectam Christianitatem adulterium & incestum perpetrasti, nec in conjugio, nec in adulterio illam tibi sociabis, nec cum illa ad unam mensam manducabis, & bibes, aut sub uno tecto manebis: nisi forte in ecclesia, aut in alio publico loco, ubi nulla mala suspicio possit esse, & ibi coram testibus idoneis pro certa necessitate pariter colloquimini: nec aliam conjugem accipies, nisi forte post peractam poenitentiam tibi licentia data fuerit ab Episcopo tuo, aut eius missis. Sicte Deus adjuvet, & illa sanctorum reliquit.

¶ Consanguineus *¶* Quae sequuntur usque, ad verbum, perpetrasti, addita sunt ex Burchartho & Ivo, necnon, alia nonnulla, & pars. Occasione vero consanguinitatis uxorem suam dimittere, & aliam ducere non licet alicui, nisi causa primitus probata fuerit.

¶ C. X. *¶* Nisi coram ecclesia consanguinitate probata uxorem dimittere non licet. Unde Alexander Papa II. Gualterio de Rodano.

Myltorum e relatione cognovimus, te propriam.

a. al. promissa. b. al. praestabant. c. Poly. l. 6. tit. 4. Anthon lib. 10. cap. 75. Burth. l. 7. cap. 27. Ivo p. 9. cap. 63. Panorm. lib. 7. cap. 33. d. al. non offerendo. c. Ivo part. 2. c. 30. Panorm. l. 7. c. 32.

vel abdicere uxorem, & adhzere alteri, propter consanguinitatis occasionem. Vide Agobadum de honestate interdicens mandamus tibi, ut hanc uxorem habeas uxorem, nullatenus praesumam dimittere, & aliam ducere, donec Episcoporum religioforum iudicium causam istam examinent.

¶ 7 pars. *¶* Receptio us vero eam, quam in ipsa dimittenda iuravit.

C. XI. *¶* Recondiscitur iuramentum. **A** B a isto die in antea istam conjugem tuam N. non in iuste dimiseras, ita tenebis, sicut per te factum iuratus sum debet habere conjugem, in dilectione, & obsequio disciplina: ne eam per illum malum iudicem, a te separabis, nec ea vivente aliam accipies. Sicte Deus adjuvet, &c.

¶ Quod autem unus testimonium coniuge apud quosdam datur, nulla ratione ratum habetur. Cum enim Dominus dicitur, [Omne verbum stabi in ore ducum, vel trano estium,] in cum in illudensi concilio, cap. 20. dicitur: [Omnia conventiones de ecclesiasticis rebus sit, secundum divini legem factas, ab istis bus testibus terminantur, Dominus dicitur: c. [non nisi per unum alium d, sed in ore ducum, vel trano estium,] etiam si apparet, unius assertione coniuge non esse dimissa.]

¶ Contra aliam. *¶* In Douronensis hac ad dicitur, quod illud peccati & facinoris fuerit, ut in ore ducum, &c.

¶ Nullius persona. *¶* In codice Theodofico, ubi dicitur, leguntur haec verba, & nunc manifeste incrimis, per unum omnium testium responso audiam, etiam si quibuslibet honore praeferat. quoniam familia recitavit & v. p. 16. c. 20. q. Et Gratianus supra, d. q. 2. in primis, haec eandem tenentur actula.

QVÆSTIO VII.

Quid autem quartus, si illi, quasi de iudicio dicuntur, filii reparentur, Augustinus in super Leuiticum, cap. 16. qu. 77. dicitur, dicitur.

¶ C. I. *¶* Non appellatur filii, qui de iure filii non sunt.

Quid est [Quicunque i dormienti & cognata sua, sine filio morietur] cum filii ex legitimo conjugationibus & ante nati sunt, hodieque nati. An hoc intelligendum est lege Dei constitutum, quod ex eis nati fuerint, non dependentur filii, sed ex parentibus iure succedant.

¶ Quicunque dormientem cum cognata sua non sunt filii apud beatum Augustinum, sed sunt filii sicuti 70.

QVÆSTIO VIII.

De his vero, qui ignoranter consanguinitatem non consanguinitatem vel assensum ex affectu relinquunt, Gregorius in Regula dicitur, dicitur.

¶ In Polycarpo citatur ex Gregorio in Decretis.

¶ C. I. *¶* Non parentum, qui in se ipsa generationem ignoranter cognoscunt.

De h gradibus vero cognationum, qui in se ipsa cognoscuntur, dicitur, dicitur.

a. Poly. ibid. Burth. l. 7. c. 11. Ivo p. 2. cap. 20. Panorm. l. 7. c. 31. b. Dent. 17. c. Dent. 19. Mollis. d. in primis, quem. c. 6. quest. 2. in primis, super. f. Burchartho cap. 17. Ivo part. 2. c. 32. Panorm. l. 7. c. 32. g. Ludovicus. l. 6. tit. 4.

nam generationem in matrimonio sunt inventi, si nescientes fuerint, & jam multa curricula annorum sunt revo-
luta. Ita ut filios habeant, in sexto qui inventi sunt, aut
fuerit de quinto, huiusmodi non separantur, donec nos
Domino permittente, ore ad os loquamur. Hoc autem
dico secundum indulgentiam, non secundum imperium.
Qui vero de his duobus gradibus novas contraxisse nu-
ptias videtur, id est, infra anni coronam, modis omni-
bus separantur. De cætero vero generaliter per omnem
propagationem flammæ periculum taliter firmetur, ut nul-
lus videtur deinceps tale scelus perpetrare: & qui fece-
rit, sine remissione misericorditer acriter puniti ul-
timis separantur. Hi vero, qui propinquas sanguinis
coniuncti in matrimonio sibi sociaverunt, sicut jamdu-
m vobis scriptissimus, qui eodem gradu inventi sunt, se-
parantur: aut suspendantur eorum causa, usque dum nos
satisfacimus Domino auxiliante conveniamus. Idem. ¶ De i-
bis, qui post mortuos uxores, secundas nuptias contrahe-
verunt, iuste, & honeste, & rationabiliter prope-
tuntur de eorum consanguineis usque ad quartum gra-
dum cognationis abstinere. Hoc nos secundum indul-
gentiam sanctæ matris ecclesiæ mitius prelibavimus. Cæ-
terum ista: matrimonium legum censuram dignis coerci-
tionibus, gravissimæ discipline inventionibus & hæc o-
mnia multa & illicita modis omnibus rescandenda sunt, ut in
tam deinceps tempore cuncta quiescant.

¶ De his, qui in Polygamo hæc verba sunt ex eodem Gre-
gorio habentur coniuncti cum c. de officio supra q. 2. & 3. &
¶ In articulo huius capituli, de gradibus.
¶ In articulo huius capituli De parva incestuorum est in novella 12.
In articulo huius Capituli. l. 7. c. 432. & 433. & in adjectis, cap. 124.
c. 11.

C. II. ¶ In quarto & quinto gradu qui con-
iuncti fuerint, separantur.

Idem felix Messana civitatis Episcopus.

Hæc Galabrie præcavenda sancimus, ne quis si-
militer propinquas sanguinis sui, usquequo affini-
tatis inveniatur generis successione cognoscatur, ma-
rimonium sibi desideret copulare: sed i sicut à majori-
bus nobis definitum est, ita modis omnibus observetur:
quoniam istud ad septenarium numerum parentela, nul-
la unquam copulam contrahere licentiam damus, his vi-
delicet, qui ex parte & matre consanguinitatis parentela
descendunt. Qui autem, & quæ in quarto, vel in quinto
gradu coniuncti inventi fuerint, separantur: quoniam
scriptum est: [Omnia homo ad proximitatem sanguinis sui
non accedet, ut revelet turpitudinem ejus.] & iterum: [A-
nia, quæ fecerit quipiam ex istis, peribit de medio populi sui.]
Sanctus quibus: & coniunctio interdicitur illicita,
habebunt inveniendi coniugii libertatem.

¶ In eodem ordine usque ad mortem alterius eorum, contra-
hantur per se vivere.

¶ In eodem ordine hæc Galabrie, ut est apud Gratianum,
quæ de incestu ex Gregorio. In Polygamo autem se-
parantur per c. Prolationem supra q. 3. attributam Zacharia. In Con-
iunctis hæc illa, quæ referuntur Barchardus & Ivo, habentur cate-
goria omnia verba, præter ea quæ indicantur.

¶ In articulo huius capituli, ad versum. Separantur, absque à
omni, Barchardus & Ivo.

¶ In articulo huius capituli hæc in concilio impresso non habentur:
quæ sunt apud Barchardum & Ivoem pertinentem conjuncti cum su-
perioribus. Leptone autem in Agathensi, & Epauensi, Turoni-
ensi & in Capitularibus adjectis, sicut aliqua cum varietate, ut est
in articulo supra q. 2. c. 3. de incestu.

¶ In articulo eodem hæc usque sunt inventa, & reser-
vata.

¶ In articulo huius capituli de in Concilio. l. 7. c. 432. & 433. & in adjectis, cap. 124.
l. 7. c. 432. & 433. c. 432. c. 433. c. 432. c. 433. c. 432. c. 433.

¶ In articulo huius capituli hæc in concilio impresso non habentur:
quæ sunt apud Barchardum & Ivoem pertinentem conjuncti cum su-
perioribus. Leptone autem in Agathensi, & Epauensi, Turoni-
ensi & in Capitularibus adjectis, sicut aliqua cum varietate, ut est
in articulo supra q. 2. c. 3. de incestu.

C. III. ¶ Non ducunt uxores, qui usque ad mor-
tem alterius in incestu persevera-
verunt.

¶ Unde in Ausulanensi concilio.

Incestuosus est, dum in ipso decessando atque nefando
scelere manenti, non inter fideles Christianos, sed inter
gentiles, aut catechumenos habentur: id est, cum Chris-
tiani non sumant cibum nec potum, sed soli faciant
hoc; non osculantur, nec saluterint ab eis. Et si suis
sacerdotibus inobedientes extiterint, & à tam nefando
scelere se segregare, atque ad publicam penitentiam ca-
dere noluerint, inter eos habeantur, qui spiritu periclitan-
tur immundo, vel etiam inter eos de quibus per se veritas
ait: [Si te à non audierit, sit tibi sicut ethnicus &
publicanus.] Et si alter eorum morte præventus fuerit,
alter, quamdiu vivit, graviter poeniteat, & sine spe conju-
gii maneat.

Hæc Barchardus etiam & Anselmus citant ex Ausulanensi, &
aliquid ad hanc rem faciendum habetur ex Ausulanensi c. 10. sicut
etiam in Agathensi, c. 61. ex quo videtur citare Ivo. Sed longè
magis cum hoc capite concordat c. 4. Concilio Ilerdensi, relationem su-
pra ead. quæst. 2. c. 3. De his, qui incestu. Eadem autem plane verba
leguntur l. 7. Capituli c. 432. & in adjectis, c. 123. excerptis tamen ita
quæ indicantur.

¶ Et si alter eorum] Hæc non sunt in Capitularibus indi-
catis, sed huiusmodi loco habentur ista. Nam cum fidelibus non
debent orare, neque in ecclesiam intrare, sed ad janua
ecclesiæ excurrere, & intrantibus in eam, & exeuntibus ex
ea, vultu in terram prosternere veniam postulare, & ut pro
se orare non dedignantur, flagitare, & lachrymis profusus,
vultu contrito, atque humiliato spiritu semper omnibus
apparere usque ad satisfactionem ecclesiæ, & proprii E-
piscopi canonicam reconciliationem manere, & ad pristi-
num incestum nunquam redire, nec secularia negotia ex-
ercere, nec placitis, aut accusationibus & testimonio in-
teresse, sed crebris sacerdotum precibus, manusque Pon-
tificis proprii impositionibus, & elemosinarum largitioni-
bus, atque cæterorum bonorum hominum & exhibi-
tionibus expurgari, sanarique oportet.

Hæc auctoritate, qui in quarto, vel in quinto gradu consanguini-
tatis coniuncti fuerint, ab ecclesia separari jubentur.

QVÆSTIO IX.

Vnde queritur, si ecclesia fraude testium, aut ignoran-
tia eorum, decepta aliqui separaverit, qui post sepa-
rationem alia coniugia contraxerint, si postea depro-
bata fuerit calliditas, vel falsa opinio testium, an priora coniugia
sint redintegranda. Quod fieri non posse argumentum, & auctorita-
te probatur. Sententia namque, nisi per appellationem intra termi-
num lege constitutum relevata fuerit, irrevocabile velur obtinebit.
Hinc etiam B. Gregorius scribit, dicens.

C. I. ¶ Que rationabiliter divisa sunt, mu-
tari non expedit.

Omnia à modis ecclesiasticæ discipline vel mo-
derationi conveniens est, ut quæ rationabiliter ordi-
nata fuerint, vel decisa, nulla in posterum debeant refraga-
tione turbari.

¶ In vulgatis Gratiani codicibus tribuebatur B. Augustino.
Reservatum est B. Gregorio ex aliquo vetustis exemplaribus &
Anselmo. At supra q. 2. quæst. 2. c. ecclesiastica, hoc idem citatur
ex Gregorio, apud quem legitur istam pene verbum, lib. 7. indicat.
epist. 60.

a Capit. l. 7. c. 432. & in adjectis, c. 123. Anselm. l. 11. c. 9. Burd. l. 7. c. 3.
Ivo p. 9. c. 41. b. Math. 11. c. 6. fortasse operario, & 63. g. a.
ecclesiastica. Anselm. l. 11. c. 9.